

Roveňský poločas se zeptal za Vás aneb co nám prozradil Honza Shejbal z Dolní Rovně (nar. 1994) o svém debutu v reprezentaci České republiky do 21 let

Klobouk dolů, to se počítá, pánové! Honza Shejbal obdržel svou první pozvánku do reprezentace České republiky do 21 let a nastoupil v prvním svém zápase reprezentace této věkové kategorie. V neděli 11. května 2014 se hlásil v Praze na srazu u trenéra Jakuba Dovalila. Vyvrcholením celého srazu reprezentace byl přátelský zápas Slovensko – Česká republika, který se hrál v Senci. V něm naši mladíci prohráli 3:1 po poločase 1:0, avšak výsledek nebyl tentokrát až tak důležitý..

Honzo, nejprve gratulace, reprezentoval jsi Českou republiku v kategorii, která je již mimořádně sledovaná, nejen v tuzemsku. Dosáhl jsi toho, co ve fotbale v Rovni ještě nikdo. Můžeš popsat své pocity, které se dostavily po zjištění, že jsi nominován? Popravdě, nejdříve jsem tomu ani nevěřil. Nikdy jsem nepřemýšlel o tom, že bych se mohl vůbec někdy dostat do jednadvacítky, když vím, jací skvělí hráči již v této kategorii nastupují. Byla to pro mě obrovská pocta. Od chvíle, kdy jsem se o nominaci dozvěděl, jsem se na reprezentační sraz moc těšil. Je to pro mě také odměna za dosavadní sezónu v klubu a motivace do budoucna.

V nominaci byla řada hráčů působících v naší Gambrinus lize (např. Kaša – Baník Ostrava, Hrubý – Slavia Praha, Trávník - Slovácko, Juliš – Sparta, Nerad – Bohemians 1905, Stratil – FK Příbram, Končal – Viktoria Plzeň) FNL (Linhart – České Budějovice), či v zahraničí (Zima – Janov). Jaká jste byli parta, kdo tě ze spoluhráčů nejvíce zaujal a proč? Jelikož se srazu zúčastnili

převážně tito mladí hráči, se kterými jsem nastupoval i v nižších mládežnických reprezentacích, tak jsme se téměř všichni znali. Partu jsme už dříve měli dobrou. Všichni jsme si sraz užili, a i když několik hráčů do utkání nezasáhlo, tak to výbornou atmosféru nepoznamenalo. Myslím si, že každý ze zmíněných hráčů má svou kvalitu a každý má své přednosti. Není zde nikdo, kdo by ostatní nějak převyšoval.

Z FC HK byl s tebou nominován i Tomáš Holeš. Předpokládám, že to byl tvůj parták nejen při ubytování, ale i v přípravě či na place. Je to tak, jak si s Tomášem, který je o rok starší, rozumíte? Je to tak, s Holim jsme jeli společně na sraz autem půjčeným od Tomáše Koubka, který má dálniční známku☺. A dá se říct, že jsme spolu strávili převážnou část srazu. Byli jsme spolu ve dvojici při trénincích i na společném pokoji. Holí toho tolik nenamluví, ale srandu má rád, což je hlavní ☺.

Popiš jak takové soustředění vypadá, jaký byl váš denní režim? Ráno kolem 8. hodiny byla snídane, potom co jsme si nacpali pupky všemi dobrotami, které byly formou švédských stolů k dispozici, jsme se rozešli na pokoje. Od 10:30 do 12:00 hodin byl trénink. Po každém tréninku každý dostal namíchaný sacharidový nápoj. Osprchovali jsme se a šli na oběd, na kterém si každý dopřál, opět co mu hrdlo ráčilo ☺. Po obědě odešel někdo na pokoj, kdo chtěl, tak zůstal na kus řeči a dal si ještě třeba káféčko a zákusek. Od 15:30 do 17:00 hod. byl druhý trénink. Následovala večeře a cca od 19 do 21 hodin pro nás byla připravena regenerace (sauna, vířivka, bazén s ledovou vodou). Ve 21:30 hod. byla k dispozici nepovinná druhá večeře.

Jaké jste vyfasovali vybavení, co stravování a ubytování? Kde se vlastně předzápasové soustředění odehrávalo? Vybavení jsme měli úplně stejné, jako má naše seniorská

reprezentace. Co se týče jídla, tak to je škoda mluvit, protože nikde jsem se nikdy tak nepřežíral jako na reprezentačních srazech. Je tam téměř neomezený výběr všelijakých dobrot ☺. První dva dny jsme strávili na hotelu Cheateau Havel v Praze a potom jsme se přesunuli do slovenského hotelu v Senci, který byl také na skvělé úrovni. Nutno také říci, že na Slovensko za námi dorazil i pan trenér Vrba a pan Paclík, kteří se s každým osobně přivítali a byli s námi na hotelu. Také bych rád dodal, že ve volném čase jsme využili i bowlingové dráhy v hotelu. Já, Holeš, Končal a Filip jsme vyzvali čtyři členy realizačního týmu, v čele s trenérem brankářů Koubou, na vzájemný bowlingový zápas a dvakrát jsme je dokázali porazit. Byly to velmi vyhecované duely, určitě i díky tomu, že se hrálo o obsluhování u večeře ☺.

Na co zaměřil trenér Jakub Dovalil společné tréninkové jednotky? Na začátcích tréninků bylo rozcvičení vedené kondičním trenérem Rybou, následně si nás převzal asistent trenéra Jan Suchopárek, se kterým jsme dělali všelijaké typy přihrávek zaměřených na rozkopání a dorozcvičení. Hlavní části tréninkových jednotek byly pojaty herním způsobem. Hráli jsme průpravné hry na držení míče a otáčení hry, dále jsme dělali různé kombinační akce se zakončením a na koncích tréninků jsme hráli na „dvě“.

V samotném zápase jsi nastoupil v základní sestavě a odehrál 64 minut. S jakými pokyny jsi šel do zápasu, na kterém postu jsi hrál? Jelikož jsme společně v podobném složení kádru hráli již dříve, tak každý už ví, co od koho může očekávat. Trenér nám nedával žádné velké pokyny a nechal nám volnost hrát podle sebe bez nějakého taktického svazování. Každý měl jen rozepsané pokyny při standardních situacích. Byl jsem moc rád, že jsem si výkony při tréninku řekl o základní sestavu a nebyl jsem na tomto srazu jen na výletě! Hrál jsem na pozici levého záložníka.

Jak se ti z tvého pohledu podařilo plnit uložené úkoly, jaký jsi měl ze svého vystoupení pocit? Myslím si, že to byl z mé strany takový průměrný výkon. Žádnou velkou chybu jsem neudělal a řekl bych, že jsem měl při zápase i světlé chvílky.

Zhodnotil trenér po zápase tvůj výkon? Pan Dovalil i pan Suchopárek mě při mém střídání pochválili a poděkovali za předvedený výkon. Po zápase všem poděkovali za reprezentaci českého fotbalu, popřáli nám hodně štěstí do další kariéry a dodali, že na sobě musíme neustále pracovat.

Bylo něco, co ti trenér vytkl? Ano. V prvním poločase jsem měl dobrou individuální akci, na jejím konci v blízkosti velkého vápna jsem přihrával spoluhráči, ale přihrávku jsem dal příliš dlouhou. Trenér mě za tuto akci pochválil, ale vyčínil mi, že jsem v dané situaci měl volit střelu místo přihrávky.

Do jaké kategorie bys trenéra Dovalila zařadil (rozvážný, klid'as, bouřlivák, teoretik, praktik, příp. porovnání s trenérem Csaplárem či Prokopcem apod.) Podle toho, jak se projevoval na tomto srazu, bych řekl, že je to klid'as a velmi rozvážný člověk, i když rozčítit se asi určitě také umí. Bylo také vidět, že má smysl pro humor. Ale veškeré jeho výtky byly v pozitivním duchu a snažil se nás vždy podpořit, i když se něco nepovedlo, což mě například dost pomáhalo a měl jsem stále chuť do hry a nemusel se bát, že když se něco nepovede, tak přijde „Fén“.

V týmu soupeře nastoupilo rovněž několik zajímavých hráčů, např. Hrošovský, který dostává šanci ve Viktorii Plzeň. Co k tomu dodat? V týmu Slováků bylo více zvučných

jmen. Já měl tu možnost si přímo zahrát na pravého obránce Pauscheka, který patří pražské Spartě a momentálně pravidelně nastupuje za Bohemians 1905. Co se týče Hrošovského, tak mě upřímně jeho výkon zklamal. Také mě velmi překvapil jeho malý vzrůst.

Když porovnáš obdobné srazy s U-19 a tento, liší se nějak v materiálním a organizačním zabezpečení? Tento sraz byl jednoznačně na vyšší úrovni než předešlé srazy, především co se týče právě vybavení a veškerého servisu, který nám zařizovalo 14 lidí realizačního týmu. Takže o nás bylo skvěle postaráno. Chování všech bylo velmi profesionální, ale zároveň v pozitivní atmosféře.

Máš povědomí o tom, kteří pozorovatelé z řad fotbalových odborníků byli zápasu přítomni? To, jestli zápas někdo sledoval, opravdu nevím, a nikdy jsem se tím ani nezabýval, protože bych byl akorát nervózní☺.

Zápas byl první zkouškou Vás mladších v této kategorii. Co tuto generaci v nejbližších dvou letech čeká, jaké máš osobní cíle? To, jestli bude mít naše kategorie v blízké budoucnosti další příležitost, nevím, ale spíš si myslím že ne. Mým osobním cílem i cílem celého mužstva FC HK je momentálně postoupit do Gambrinus ligy.

S FC HK bojujete o návrat do Gambrinus ligy, po zranění již pravidelně nastupuješ v základní sestavě. Jak vidíš závěr sezóny i svou další klubovou perspektivu? Závěr sezóny bude ještě hodně nervózní a o postup se bude hrát do posledního kola. Myslím si, že velmi důležité pro to, abychom mohli postoupit, bude nejbližší zápas ve Zlíně. Pokud bychom neuspěli, postup by se nám dost vzdálil. Jelikož jsem v zimě podepsal novou smlouvu, která mě v Hradci váže až do léta 2017, tak do této doby vidím svou budoucnost spojenou s Hradcem Králové. Co bude dál po skončení smlouvy, se teprve uvidí.

Jak vidíš svou aktuální výkonnost, myslíš, že máš ještě nějaké rezervy, resp. herní nedostatky, na jejichž odstraňování musíš tvrdě zapracovat? Těch nedostatků je tolik, že kdybych je měl všechny vyjmenovat, tak to zabere minimálně tři vydání Roveňského poločasu ☺.

Jak maturita? Dáš to letos? A co bude dál z pohledu tvého dalšího sebevzdělávání? Maturitu už mám úspěšně za sebou, takže mi spadl velký balvan ze srdce... Pokračovat ve studiu se nechystám. Teď bych se chtěl věnovat naplno fotbalu a pokusím se to dotáhnout i někam dál než jen do Hradce Králové. Pokud bych studoval nějakou vysokou, musel bych jí upřednostnit před fotbalem, a to teď nechci.

Co tvoje přítelkyně Míša z Letohradu? Rozumí fotbalu a máte na sebe vůbec trochu času? Nebýt jí, tak bych asi stěží někdy odmaturoval z anglického jazyka. Fotbalu nerozumí, ale myslí si a dělá, že ano, tak jí neberu její iluze a zápal ☺. Fotbal jí baví a navštěvuje každý náš domácí zápas, podporuje mě, ať už se vyhraje nebo prohraje. Dokonce ji obdivuji, že to se mnou vydrží. Po prohraném zápase jsem dost protivnej a stává se, že to odnese i Míša☺. Jelikož jsme oba v Hradci, tak na sebe máme času dostatek a vidíme se skoro každý den – většinou když k Míše přijdu na oběd nebo na večeři ☺.

Co bys vzkázal našim nejmladším fotbalistům, elévům TJ Sokol Roveň, jejich trenérům i našim i tvým fotbalovým příznivcům? Hlavně ať se baví fotbalem, ale zároveň musejí být zdravě soutěživí a mít stále chuť vyhrávat. Trenérům, aby měli trpělivost a snažili se být ve vztahu ke klukům vždy pozitivní. I negativní připomínka může být podána pozitivním

způsobem, šikovně tak, že to mladé svěřence daleko více motivuje. Nějaké důrazné výtky, které kluky psychicky sráží, do této kategorie určitě nepatří. Příznivcům Sokola, aby se fotbal, na který se jdou podívat, líbil, a pokud to nebude žádná velká pastva pro oči, tak aby si na něm vždy dokázali najít pozitivní a příjemný zážitek (třeba ve stánku „U Elišky“. Jinak všem přeji především hodně zdraví a radosti ze života, fanděte nám, my fandíme Vám ☺.

Honzo, díky za odpovědi pro Roveňský poločas, gratulujeme k maturitě, ať se Ti vše daří, nejen fotbalově, ale hlavně v osobním životě. Přejeme Ti Gambrinus ligu, stálou podporu své přítelkyně i trvalou formu, která je nezbytná pro doručení dalších nominačních pozvánek na reprezentační srazy. Zůstávej stále při zemi, zůstávej stále tím skromným Honzou Shejbalem z Dolní Rovně. Se sokolským pozdravem Nazdar !

Povídání pro Roveňský poločas předběhl poločasový program FC HK vydaný u příležitosti zápasu FNL FC HK – Bohemians Praha (naleznete jej v plném znění na www.fchk.cz). Z tohoto bulletinu nazvaného „Černobílý gól“ přebíráme dvě otázky a dvě odpovědi, které souvisejí s fotbalovými začátky tohoto talentovaného mladíka z Dolní Rovně. Citujeme z Černobílého gólu:

Příští týden pořádá náš klub nábor mladých nadějí. Ty jsi hlavním partnerem této akce. Zavzpomínej, jak to bylo v tvém případě, kdo tě k fotbalu přivedl, kde jsi nazul své první kopačky?

K fotbalu mě asi v 5 letech přivedl můj táta. Poprvé jsem nazul své „hadráky“ v mé rodné vesnici v Dolní Rovni na hřišti místního TJ Sokol Roveň. Jelikož táta v této době trénoval roveňský dorost, často jsem s ním chodil na tréninky, během kterých jsem si na hřišti kopal. Po nástupu do školy jsem se začal fotbalu věnovat ještě více. V té době totiž fungovalo propojení mezi mládežnickým fotbalem v TJ Sokol Roveň a Základní školou T. G. Masaryka pod názvem Fotbalová škola Luboše Kubíka. V této organizaci bylo více než 50 fotbalistů a tréninky probíhaly i 3x týdně, a to nepočítám, co jsme se s kluky nahráli fotbálků při hodinách TV. Takže jsme kopali do míče téměř každý den a moc rád na tuto dobu vzpomínám. V tomto týmu bych chtěl jednou ukončit svou fotbalovou kariéru.

Táta tě k fotbalu přivedl, a jak tě rodina podporuje dnes?

Rodina mě velmi podporuje od mých začátků až po současnost. Chtěl bych jim tímto také velmi poděkovat za to, co všechno museli kvůli mému kopání podřídit a obětovat. Nyní mě v Hradci podporuje i přítelkyně, která navštěvuje každý domácí zápas.

Na závěr fotografie, které vznikly s odstupem patnácti let...

Honza Shejbal (nar.1994) ve svých pěti letech na halovém turnaji v Holicích (r. 1999).

Poznáte ho? Nahoře zleva je jeho první trenér,
pan Miloš Matoušek dále Milan Dudek, Jiří Roček, Tomáš Němec, František Pýcha,
Pavel Švarc, Jaromír Pýcha, tehdejší předseda oddílu TJ Sokol Roveň a trenér,
dole zleva Tomáš Chocholouš, Patrik Plžík, Marek Hošek, Martin Hošek
a **benjamínek Honza Shejbal**

Výsledkový ukazatel zápasu FNL FC Hradec Králové – Bohemians Praha dne 18.5.2014

Díky pochopení FAČR se nám pro potřeby Roveňského poločasu a webu našeho oddílu podařilo získat i fotografii reprezentace U-21 tak, jak nastupovala do zápasu na Slovensku dne 14.5.2014.

Autorem snímku je pan Jan Tauber, kterému i touto cestou děkujeme za jeho poskytnutí.

Horní řada zleva : Zíma Lukáš (Janov), Lukáš Vraštil (FK Mladá Boleslav), Filip Kaša (Baník Ostrava), Robert Hrubý (Slavia Praha) , **Jan Shejbal (FC Hradec Králové)** , Tomáš Holeš (FC Hradec Králové), Aleš Čermák (Sparta Praha - momentálně hostuje v Loko Vltavín).

Dolní řada zleva Petr Nerad (Bohemians 1905), Michal Trávník (FC Slovácko), Matěj Končal (Viktoria Plzeň), Lukáš Stratil (FC Příbram)

Připravil 23.5.2014
J.Pýcha